

Suš. 536.

1.

Ho-ry, ho-ry, ho-ry čér-né, ej ho-ry, ho-ry,
ho-ry čér-né, ne-jed-nú sem pře-šél přes ně.

Nejednú sem nevečerál,
Dyž sem za svú mišú běžál.

Nepůjdu já za takého,
Kerý nemá domu svého.

Neraz*) mišá nesnídała,
Dveři za mnú zavírała.

Domu svého klenutého,
Šindelečkem pobitého.

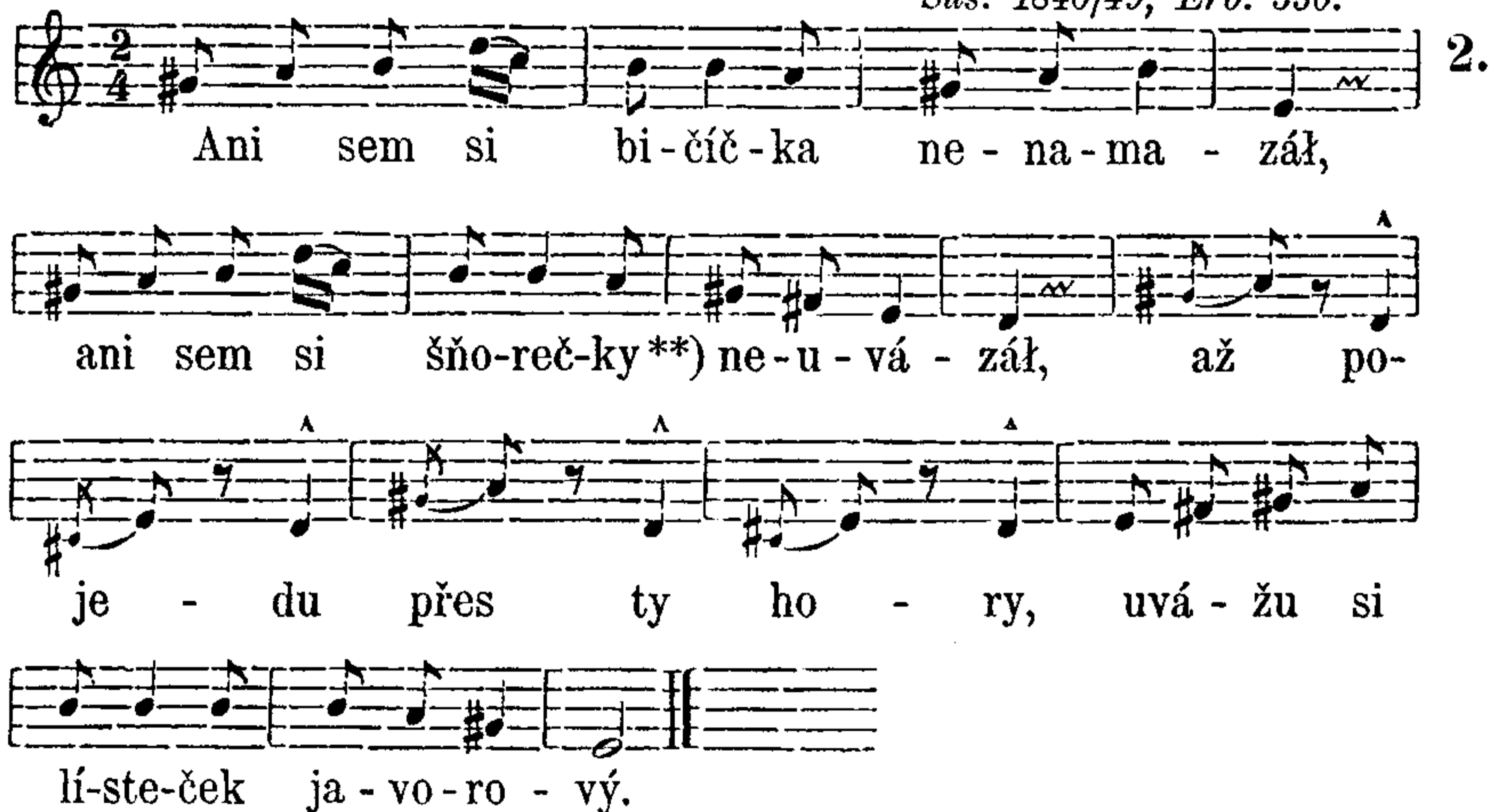
Pod ty, mišá, pod ty za mňa,
Nebude ti křivda žádná.

Radši půjdu za mynářa,
Za dobrého hospodáři.

Nebude ti žádný láti,
Ani otec, ani mati.

Mynář pěknú múku mele,
A mynářka postel stele.

Suš. 1840/49, Erb. 350.

2.

Ani sem si bi-čič-ka ne-na-ma-zál,
ani sem si šňo-reč-ky**) ne-u-vá-zál, až po-
je-du přes ty ho-ry, uvá-žu si
lí-ste-ček ja-vo-ro-vý.

Věru já tech vořečků nepoženu,
Lebo já mám doma mladú ženu;
Dybych já ty voľky hóník,
Kdosi by mi za mojú ženú chodík.

*) Neraz = nejednou; v řeči se slova toho u nás neuzívá.

**) Šňora, tenší přípletok na biči, na ní přivázána kytká, kterou se „róchá“ (praská).